

yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Zita Modes Sàrl ja Administration de l'enregistrement et des domaines ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja uusista toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi – tiettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 10 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY (EYVL L 102, s. 18), 5 artiklan 8 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja uusista toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi – tiettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 10 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 5 artiklan 8 kohtaa on tulkittava niin, että kun jäsenvaltio on käyttänyt kohdan ensimmäisessä virkkeessä annettua mahdollisuuttaan katsoa, että arvonlisäverotuksessa tavaroiden luovutusta ei tapahdu, kun kyseessä on varallisuuskokonaisuuden siirto, tämä sääntö, jonka mukaan kyseessä ei ole tavaroiden luovutus, pätee – jollei muuta johdu siitä, että on käytetty mahdollisuutta rajoittaa soveltamista saman kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuissa tapauksissa – kaikkiin siirtoihin, jotka käsittävät liikkeen tai yrityksen itsenäisen osan, joka muodostuu aineellisista ja mahdollisesti aineettomista osatekijöistä, jotka yhdessä muodostavat yrityksen tai osan yrityksestä, joka voi harjoittaa itsenäistä taloudellista toimintaa. Siirrossa luovutuksensaajana olevan tarkoituksena on kuitenkin oltava näin siirretyin liikkeen tai yrityksen osan toiminnan harjoittaminen eikä pelkästään kyseisen toiminnan lopettaminen ja mahdollinen varaston myyminen.
- 2) Kun jäsenvaltio on käyttänyt direktiivillä 95/7/EY muutetun direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä virkkeessä annettua mahdollisuuttaan katsoa, että arvonlisäverotuksessa tavaroiden luovutusta ei tapahdu, kun kyseessä on varallisuuskokonaisuuden siirto, kyseisen säännöksen vastaista on, että jäsenvaltio rajoittaa mainitun säännön, jonka mukaan kyseessä ei ole tavaroiden luovutus, soveltamisen pelkästään sellaisiin varallisuuskokonaisuuden siirtoihin, joissa luovutuksensaajalla on toimituslupa sitä taloudellista toimintaa varten, jonka harjoittamisen tämä kokonaisuus mahdollistaa.

(1) EYVL C 44, 16.2.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

4 päivänä joulukuuta 2003

asiassa C-92/02 (Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongerenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nina Kristiansen vastaan Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening⁽¹⁾

(Sosiaaliturva – Työttömyysetuuksia koskeva kansallinen järjestelmä, jossa säädetään tiettyihin tuloihin sovellettavasta päällekkäisyyden estävästä säännöstä – Euroopan yhteisöjen entisille väliaikaisille toimihenkilöille maksettava työttömyyskorvaus – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Kansallinen työttömyysvakuutusjärjestelmä – Tohtorintutkinnon jälkeisen työskentelyn luokittelu – Työskentely opiskelijana, joka on opintotukea saava harjoittelija – Erilainen luokittelu muissa ETA:n jäsenvaltioissa – Syrjintä)

(2004/C 21/11)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-92/02, jonka Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongeren (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Nina Kristiansen ja Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. W. A. Timmermans, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä D. A. O. Edward ja A. La Pergola (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 4.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetaan yhteisön työttömyyskorvausjärjestelmän täydentävyys jäsenvaltioiden järjestelmiin nähden, ja tätä täydentävyyttä ei voida jättää ottamatta huomioon sovellettaessa jäsenvaltion työttömyyskorvausjärjestelmää ja erityisesti viimeksi mainitun järjestelmän mukaista päällekkäisyyden estävää säännöstä entiseen väliaikaiseen toimihenkilöön, joka asuu mainitussa jäsenvaltiossa ja joka voi saada Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen nojalla maksettua työttömyyskorvausta.

2) Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohdassa esitetyn syrjäntäkielön periaatteen vastaista ei ole se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisena *post doc* -harjoittelijana toimivaa henkilöä pidetään jäsenvaltiossa opiskelijana, joka on opintotukea saava harjoittelija ja joka ei voi päästä kansallisen työttömyysvakuutusjärjestelmän piiriin, vaikka toisissa jäsenvaltioissa samanlaisissa tehtävissä olevan henkilön katsotaan harjoittavan sellaista ammattitoimintaa, joka voi kuulua työttömyysvakuutusjärjestelmän piiriin.

(1) EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä joulukuuta 2003

asiassa C-116/02 (Oberlandesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Erich Gasser GmbH vastaan MISAT Srl⁽¹⁾

(Brysselin yleissopimus – 21 artikla – Vireillölovaikutus – 17 artikla – Oikeuspaikkalauseke – Oikeuspaikkalausekkeessa osoitetun muun tuomioistuimen kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, velvollisuus keskeyttää asian käsittely – Sen valtion tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin kohtuuttomalla kestolla, jossa kanne on ensin nostettu, ei ole merkitystä)

(2004/C 21/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-116/02, jonka Oberlandesgericht Innsbruck (Itävalta) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Erich Gasser GmbH ja MISAT Srl ennakkoratkaisun edellä mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 21 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1; yleissopimus muutoksineen s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1), Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleisso-

pimuksella (EYVL L 285, s. 1) ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL 1997, C 15, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechot, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 9.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kansallinen tuomioistuin voi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan, sellaisena kuin tämä yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella, Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella, nojalla pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan kyseistä yleissopimusta pääasian asianosaisen sellaistenkin väitteiden perusteella, joiden oikeellisuutta se ei vielä ole varmistanut, kun se asian erityispiirteiden perusteella katsoo, että ennakkoratkaisu on tarpeen asian ratkaisemiseksi ja että sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä on merkitystä asian kannalta. Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin ilmoitettava yhteisöjen tuomioistuimelle sellaiset asiaa koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat, joiden perusteella yhteisöjen tuomioistuin voi esittää kyseistä yleissopimusta koskevan hyödyllisen tulkinnan, ja ilmoitettava ne syyt, joiden perusteella se katsoo, että vastaus sen esittämiin kysymyksiin on tarpeellinen asian ratkaisemisen kannalta.

2) Mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 21 artiklaa on tulkittava siten, että sellaisen muun tuomioistuimen kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, jonka toimivaltaan vedotaan oikeuspaikkalausekkeen perusteella, on kuitenkin keskeytettävä asian käsittely, kunnes tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on jättänyt asian tutkimatta.

3) Mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 21 artiklaa on tulkittava siten, ettei sen määräyksistä voida poiketa silloin, kun oikeudenkäynnit sen sopimusvaltion tuomioistuimissa, jossa sijaitsee se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, kestävät yleisesti kohtuuttoman kauan.

(1) EYVL C 144, 15.6.2002.